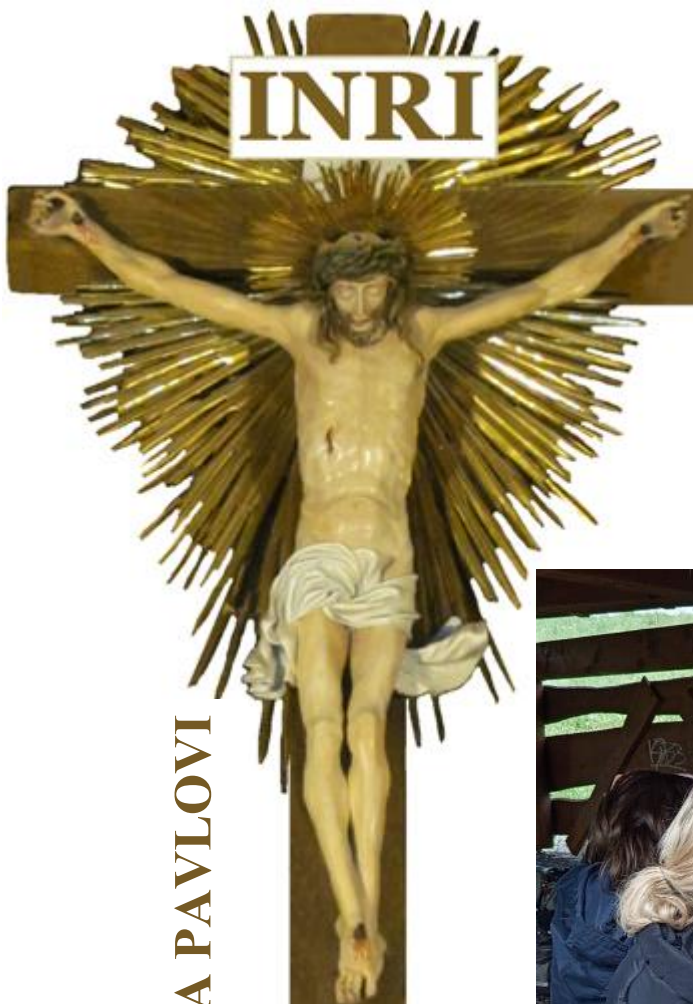

Společná modlitba a společné zážitky
jsou tmelem farního společenství.

Foto: Michaela Holbová

ÚVODEM, ZPRÁVY Z FARNOSTÍ	STR. 2
CPR, CMG	11
KYTIČKA NA HROB P. OLDŘICHA	
BERÁNKA	13
SOCHA SV. JANA NEPOMUCKÉHO	16
POBOŽNOST PRVNÍCH PÁTKŮ	18
OKÉNKO PRO DĚTI	19
BOHOSLUŽBY O POUTI A POZVÁNKY	20

ÚVODEM

Milí čtenáři,

prožíváme jubilejní rok, ve kterém se koná velké množství poutí a mimo jiné také jsou to putování na místa spojená s apoštoly Petrem a Pavlem.

Apoštolové Petr a Pavel jsou v církvi vnímáni jako dva velikáni a zároveň dvě nepřiliš velké nádoby, ovšem naplněné Duchem až po okraj. Petr – ten, kterému Ježíš svěřil klíče království, a Pavel – neúnavný hlasatel evangelia národům. Dva muži odlišného původu a povahy, spojení jedním posláním: být svědky naděje, která má jméno Ježíš Kristus. Jejich odvaha a věrnost až k mučednické smrti v Římě zůstává svědectvím, že křesťanská naděje je silnější než utrpení i smrt.

Podobné poselství přináší i dvojice svatých bratrů – **Cyril a Metoděj**, patroni Evropy. Vydali se na dalekou cestu z Konstantinopole na Velkou Moravu, ne vyzbrojení mocí, ale s pokorným darem slova. Přinesli národům Slovanů evangelium ve srozumitelném jazyce – a tak nám otevřeli cestu víry. I oni byli poutníky naděje, nesoucí světlo Kristova učení do neprobádaných krajin.

V čase, kdy slavíme tyto dvě duchovní poutě, jsme jako místní církve vyzváni, abychom se stali živým znamením naděje, jak o tom mluví papežská bula k Svatému roku. Každý z nás je na cestě – někdo právě objevuje víru, jiný znovu hledá smysl, další se vydává vstříc smíření. Naši patroni, Petr, Pavel, Cyril a Metoděj, jsou nám na této pouti průvodci.

Přeji vám, aby letošní oslavy těchto patronů a průvodců byly posilou vaší víry a zároveň povzbuzením na vaší každodenní cestě, po které kráčíte jako poutníci naděje.

P. Josef Klinkovský, SDB

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

Děkanátní křížová cesta pro rodiny

Už od roku 2015 probíhají pod záštitou děkanátního Centra pro rodinu Prostějov adventní a postní duchovní obnovy. Zvláště na tradici duchovní obnovy v době postní navázalo Centrum v podobě další pastorační činnosti – Děkanátní křížovou cestou pro rodiny. Letos proběhl již 2. ročník.

Ráno 12. 4. 2025 se rodiny společně sešly na parkovišti u hřbitova v obci Smržice, odkud se vydaly po turistické naučné stezce na Stráž, kde byla nachystaná zastavení křížové cesty. Text jednotlivých zastavení měl nevšední podobu. Za prvé: Každé zastavení četl někdo ze zde přítomných dětí školního věku nebo někdo z dospělých. Za druhé: Úkoly k jednotlivým zastavením, které měly děti s rodiči splnit: ať už přinést rodičům kytičku, společně zarecitovat básničku Polámal se mraveneček nebo udržet

bobříka mlčenlivosti či se navzájem propojit do velikého hada a společně tak dojít k dalšímu zastavení.

Na závěr křížové cesty, v přístřešku u stezky, sloužil mši svatou P. Ladislav Hubáček SDB. Krásnou pomyslnou tečkou za příjemně stráveným dopolednem byla i možnost si upéct špekáčky.

Díky za společné chvíle nejen při slavení křížové cesty a mše svaté. Ale i za tvorbu přátelského společenství pro děti, dospělé i seniory.

Bohu díky!

Foto: Michaela Holbová

za Centrum pro rodinu Prostějov Michaela Holbová

Pouť teenagerů na svatořečení do Říma

V termínu čtvrtek 24. dubna až pondělí 28. dubna 2025 jsme společně vyrazili do Říma na pouť. V rámci jubilejního svatého roku vyhlášeného papežem Františkem jsme se chtěli jet potkat s mladými lidmi z celého světa. Vyrazili jsme autobusem. Půlku posádky tvořili mladí lidé z farnosti Křenovice a druhou půlku studenti Cyrilometodějského gymnázia a jejich kamarádi. O naši výpravu do Říma se od počátku živě a aktivně zajímala všechna média a televize, které s námi jak v Česku, tak přímo ve Vatikánu natáčely rozhovory.

Samotná akce byla věkově zaměřena na mladé lidi ve věku 12 – 17 let. V rámci tohoto víkendu bylo také velkým tahákem naplánované svatořečení blahoslaveného

Carla Acutise, přezdívaného „Boží ajťák“. Tohoto mladého člověka, který zemřel na akutní leukémii ve věku pouhých 15 let, měl v plánu papež František svatořečit právě na naplánovaném víkendu pro teenagery.

Vše nakonec dopadlo jinak. Na Velikonoční pondělí nám zemřel papež František. Na pouť do Říma jsme sice jeli, ale program se nám radikálně změnil. Svatořečení bylo odloženo, velká část programu pro mladé byla zrušena, přesto touha rozloučit se s papežem byla velká. A tak jsme se vlastně zúčastnili jeho pohřbu. Velkým zážitkem bylo vystát si ve Vatikánu dvouhodinovou frontu, abychom se s papežem mohli osobně rozloučit.

V rámci programu po Římě jsme navštívili i řadu památek. Colosseum, fontánu di Trevi, španělské schody, samozřejmě i všechny papežské baziliky.

Bydleli jsme asi hodinu od Říma v jedné římské farnosti, kde nás moc hezky přijalo místní farní společenství. I když se nám program změnil, pouť splnila svůj účel a věřím, že časem přinese i své duchovní plody.

P. Ladislav Band'ouch SDB

Foto:
archiv
otce
Ladislava

Pouť seniorů do Provodova, Horní Lidče a Francovy Lhoty

Přiznám se, že jsem Provodov navštívila poprvé. Místo mě nadchlo. Poutní kostel zasvěcený Panně Marie Sněžné není příliš velký, ale dýchne na vás Boží blízkost. Cítila jsem se tam jako doma. Po mši, kterou sloužil P. Jan Svozílek, nám paní kostelnice pověděla něco o historii poutního místa. Potom jsme měli možnost se na chvíli zastavit, načerpat a ztišit se. S tímto malebným místem jsme se rozloučili modlitbou růžence.

Po obědě jsme navštívili betlém v Horní Lidči. Naši pouť zakončila prohlídka rodného domu kardinála Štěpána Trochty ve Francově Lhotě. Zaujalo mě, jak místní dokáží tohle místo využít také ke katechezi dětí během přípravy na první svaté přijímání. Jejich projekt „Od zrníčka ke chlebíčku“ pomáhá dětem přiblížit a zažít nejen dětství pana kardinála, ale i pochopit, kolik času je potřeba k tomu, aby ze zrna byl chléb.

Foto: Jaroslav Lízner

za Centrum pro rodinu Prostějov Blanka Neckařová

Děkanátní pouť do Olomouce 10. 5. 2025

Milí farníci, už uběhl víc než celý měsíc od naší návštěvy v Olomouci, kdy jsme prošli Svatou branou v dómu sv. Václava, kde se také konaly odpolední modlitby a rozjímání spojené se mší svatou – tzv. děkanátní setkání.

Jistě se většina z vás už někdy v minulosti této akce zúčastnila. Letos jsme však byli překvapeni připraveným celodenním programem.

Po úvodních modlitbách v dómu jsme přešli do chrámu sv. Mořice, kde nám P. Hanáček věnoval svůj čas a provedl nás historií kostela a také historií místních slavných varhan. Ta pochopitelně zaujala především Davida s Filipem, a tak se

plánovaná „hodinka“ exkurze poněkud protáhla... Nikomu to ale nevadilo! Byli jsme nadšeni a zaujati jak výkladem, tak i praktickou ukázkou toho, co ten skvělý nástroj dovede!

Po poledni jsme se rozešli po městě na krátké občerstvení a ve 14.00 už nás čekala komentovaná prohlídka Arcibiskupského paláce. Osvěžili jsme si mnoho z naší dávné i nedávné historie, především z pobytu císařského dvora za vlády Marie Terezie – což bylo pro mnoho z nás překvapením...

A ten pocit!

Šoupat vlastníma nohama tam, kde šlapal císařský majestát! ;-)

Čas rychle utekl a vrátili jsme se do chrámu sv. Václava na děkanátní setkání.

Byl to krásný den s krásným počasím v krásném městě a v krásném kostele...

Nepřeháním...

Děkuji všem organizátorům a jejich pomocníkům.

Foto: Daniel Indra

Eva Stančíková

Foto: Jindřich Benda

Noc kostelů 23. 5. 2025

Letošní Noc kostelů bych vám ráda povyprávěla z mého pohledu, s netradičním zážitkem ne účinkujícího jako každý rok, ale jako návštěvníka. O program byl veliký zájem, někteří z účastníků přicházeli do kostelů už před zahájením. Nejvíce to bylo patrné před kostelem PsK, kde stála dlouhá řada zájemců o prohlídku věže už před půl patou odpoledne. Ekumenická bohoslužba na zahájení Noci kostelů měla hojnou účast a ti, kteří ji zažili, ji velmi chválili.

Mě nalákal program v kostele sv. C+M, ale také v kostele PsK, takže jsem tak trochu pendlovala. V kostele sv. C+M program začal koncertem sourozenců Bitnerových s Nikolou Kadlecovou, kterým se podařilo velmi kvalitním instrumentálním výkonem interpretovat několik filmových písní. Kostelem zněly zvuky příčné a zobcových fléten za doprovodu kytary či baskytary a perkusí. Hned potom jsem nastartovala svůj bicykl, protože v kostele PsK mě čekal další příjemný kulturní zážitek, když zde vystoupil smíšený pěvecký sbor z Uničova a pod vedením sbormistryně PhDr. Květoslavy Folprechtové za doprovodu Davida Indry na varhanní pozitiv zazpíval duchovní skladby. A znovu na kolo... Následujícími krásně prožitými chvílemi byl koncert mého synovce Honzy Frelichy u sv. C+M, který bravurně zahrál na saxofon oblíbené melodie z mnoha žánrů populární hudby. Poslechnout si ho přišlo překvapivě hojné množství lidí, lavice kostela byly téměř zaplněné. Poslední cesta směr děkanský kostel. Tentokrát kvůli výkonu mladého nadějného varhaníka Jiřího Stodůlky od sv. Mořice v Olomouci, na který jsem se se

zvědavostí obzvláště těšila a zklamaná jsem nebyla. Pak už zbývala asi jen půlhodinka do ukončení letošní Noci kostelů, během které otec Aleš Vrzala oprášil své znalosti o historii a různých zajímavostech děkanského chrámu a nadšeně o tom

Foto: Jaroslav Lízner

vyprávěl četným zájemcům. Na přání otce Aleše jsme zazpívali chvalozpěv Bože chválíme Tebe, pak nám udělil požehnání, někteří se rozešli do svých domovů a ti, kterým se domů ještě nechtělo, setrvali při přátelském posezení ve farní kavárně. Nezbyvá než poděkovat všem organizátorům a účinkujícím za podařenou akci. Tak dá-li Bůh, za rok se zase těšíme.

Ludmila Frelichová

Dětské odpoledne

31. 5. 2025 proběhlo na Rajské zahradě u Povýšení sv. Kříže Dětské odpoledne. Za děti i rodiče děkujeme mládeži za krásný program plný her a skvělých úkolů na stanovištích. Při příchodu každý dostal kartičku s devíti políčky, kam sbíral razítka. Ocitli jsme se totiž v nebi, kde jsme u různých svatých plnili úkoly. Sv. Josefu jsme pomáhali zatloukat hřebíky, sv. Anežce stavět klášter, sv. Petru hledat správný klíč od nebeské brány, sv. Cecílii zazpívat písničku... Když jsme vše splnili, čekala nás krásná odměna a mohli jsme vyrábět z korálků a krásného křížku desátky. To se obzvlášť líbilo našim holčičkám :)

Nad to vše bylo zajištěno skvělé občerstvení dokonce i s cukrovou vatou a párkem v rohlíku.

Všem organizátorům patří vřelý dík.

Monika Hlaváčková

Foto: Jaroslav Tvrdík

Pouť do Hlubokých Mašůvek, Plenkovic a Bohutic

V sobotu 7. 6. 2025 jsme měli sraz v 6:45 před farou sv. Petra a Pavla v Prostějově. Naložili jsme do autobusu dřevo, špekáčky a zavazadla a odjeli jsme kolem 7. hodiny. Jeli jsme po dálnici směrem do Brna, před Brnem byla krátká zastávka na WC a pak jsme jeli dál směrem Znojmo. Cestou jsme se modlili růženec k Panně Marii a četli jsme historii obce Hluboké Mašůvky. Dorazili jsme na místo kolem 9:15. Od 9:30 jsme měli v krásném venkovním prostředí křížovou cestu „Očima Panny Marie“, ta nás celou křížovou cestou provázela. Tuto křížovou cestu připravila paní Irena Bendová a 14 poutníků přečetlo znění jednotlivých zastavení. V 10:30 byla mše svatá v místním kostele zasvěceném Navštívení Panny Marie, sloužil ji otec Josef Klinkovský a otec Lad'a Hubáček. Do její přípravy se aktivně zapojili naši poutníci. Místní pan farář nás na začátku mše přivítal a zpovídal během

Foto: Zuzana Bartošová

bohoslužby. Mše byla obětována za naši farnost sv. Petra a Pavla v Prostějově a za místní farnost. Mohli jsme získat plnomocné odpustky v rámci letošního Jubilejního roku. Po slavnostní mši v Hlubokých Mašůvkách bylo opékání špekáčků a chleba na zahradě místní fary. Skupinka těch, kteří nechtěli opékat, do které jsem patřila i já, jela na oběd do restaurace v Plenkovicích. Po obědě jsme navštívili místní Havlínův mlýn. Druhá skupinka poutníků mezitím šla po opékání pěšky z Hlubokých Mašůvek do Plenkovic s otcem Ladou Hubáčkem a otcem Jožkou Klinkovským. Také pak měli exkurzi s poutavým výkladem majitele mlýna. Potom jsme jeli autobusem všichni do Bohutic, kde jsme si prohlédli unikátní Bohutickou křížovou cestu dřevěných soch v životní velikosti. Sochy vznikly ve třicátých letech minulého století v dílně sochaře Bohumila Beka z Kutné Hory. Nyní jsou vystaveny na zámku v Bohuticích a postupně restaurovány. Po malém občerstvení jsme kolem šesté hodiny vyjeli k domovu. Cestou jsme se pomodlili na úmysl Svatého otce Lva XIV. Kolem půl osmé hodiny večerní jsme dojeli do Prostějova. Poděkovali jsme organizátorům – kněžíům Josefu Klinkovskému a Ladislavu Hubáčkovi, Zuzaně Bartošové, panu řidiči Stanislavu Urbanovi z FTL za skvělou jízdu a také všem za příjemné a milé společenství, celkem nás bylo kolem 50. Děkuje za pomoc Boží, za pouť a vydařené počasí.

Petra Bartošová

Foto:
Jaroslav
Lízner

CENTRUM PRO RODINU PROSTĚJOV

Setkávání seniorů probíhá každou první středu v měsíci.

První školička pro děti před nástupem do MŠ každé úterý a čtvrtek.

Setkávání maminek a dětí v mateřském centru v Krasicích v pondělí.

Přes prázdniny bude provoz omezen.

Máma a já – víkendový pobyt pro matku a dceru ve věku od 10 do 15 let

Program k prohloubení a upevnění vzájemného vztahu mezi matkou a dcerou.

19. - 21. 9. 2025 Ekocentrum Rychleby. Javorník – Bílý potok

cena za obě základní 4.950 Kč, sponzorská 5.300 Kč

přihlášky: <https://1url.cz/aJtvi>

Emanuel aneb vzácný čas s otcem – víkendovka pro táty a syny od 9 do 15 let

10. - 12. 10. 2025 Annaberg u Bruntálu

cena za oba základní 3.100 Kč, sponzorská 3.400 Kč

přihlášky: <https://1url.cz/3Jouu>

Kurz efektivního rodičovství

od 29.9.2025 každé pondělí od 17.00 hod. na CMG, 8 lekcí (mimo 27.10. a 17.11.)

Kurz nabízí rodičům metody a techniky respektující výchovy – jak vést děti k samostatnosti, zodpovědnosti, jak respektovat sebe i druhé. Zajištěno hlídání dětí.

lektorky: Ing. Eva Fialová a Bc. Blanka Neckařová

cena 1.400 Kč za osobu / 2.000 Kč za rodičovský pár

přihlášky: <https://1url.cz/cJQcn>

více na <https://www.prostejov.dcpr.cz/>

CMG – CYRILOMETODĚJSKÉ GYMNÁZIUM, ZŠ A MŠ

V pátek 27. června 2025 jsme se v naší škole rozloučili se školním rokem 2024/2025. Tradičně a s vděčností jsme jej uzavřeli slavnostní mší svatou v kostele sv. Cyrila a Metoděje. Mši celebroidal P. Ing. Vratislav Kozub, farář Římskokatolické farnosti Švábenice.

Závěr školního roku byl letos opět bohatý na různé události. Máme za sebou přijímací zkoušky do primy, kam jsme přijali 30 nových studentů. Tito mladí talenti se již brzy připojí k naší školní rodině. Stejně tak proběhly přijímací zkoušky do 6. třídy základní školy, kde přivítáme 29 nových žáků. Velkou pýchou pro nás jsou i letošní maturanti. Všichni bez výjimky skvěle zvládli své zkoušky dospělosti, což je důkazem jejich píle, odhodlání a také kvalitní přípravy. Jejich úspěch jsme oslavili mší svatou s předáváním maturitních vysvědčení, kterou celebroidl pomocný olomoucký biskup Mons. Antonín Basler. Po této duchovně naplňující události následovala naše oblíbená Zahradní slavnost, která poskytla příjemný prostor pro neformální setkání a sdílení radosti z dosažených úspěchů.

Nyní jsou před námi zasloužené letní prázdniny. Věříme, že si je žáci, studenti i pedagogové pořádně užijí a načerpají nové síly. Nový školní rok 2025/2026 bude zahájen v pondělí 1. září v 9 hodin slavnostní mší svatou v kostele Povýšení sv. Kříže. Už se těšíme, až se znovu sejdeme a společně vykročíme do dalšího období plného učení, objevování a růstu.

Děkujeme vám všem za modlitby a přímluvy za všechny žáky, studenty i zaměstnance školy.

Naši maturanti.

Foto: archiv CMG

Jitka Havlíčková

Kytička na hrob P. Oldřicha Beránka

Na jaře letošního roku pod uvedeným názvem vyšla vzpomínková brožurka na prostějovského rodáka, kaplana v chrámu Povýšení sv. Kříže a oběť komunistického režimu.

Oldřich Beránek se narodil 17. února 1912 v Prostějově v Anenské ulici. V r. 1924 byl přijat ke studiu na gymnázium v Prostějově na Kollárově ul. Po maturitě s vyznamenáním v r. 1931 vstoupil do kněžského semináře v Olomouci a zahájil studia na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě. Dne 5. července 1936 přijal od metropolitního arcibiskupa ThDr. Leopolda Prečana svátost svěcení kněžstva a stal se římskokatolickým knězem.

Celoživotní pastorační působení Oldřicha Beránka silně poznamenaly politické turbulence charakteristické pro 20. století. Jako student a kaplan začínal v období demokratické první československé republiky, která přes určité výhrady vytvořila pro církev a náboženské společnosti a společenství dostatečně široký prostor pro jejich rozvoj. Katolická církev ho po překonání poválečné krize vyvolané liberálními kruhy využila k jisté konsolidaci, ale také k hledání cest, jak se vyrovnat se zátěží minulosti a najít nové cesty k rozvoji pastorace a k renesanci katolicismu. Páter Oldřich byl od 1. srpna 1936 pověřen se služebním titulem II. kooperátor do Tovačova do farnosti s kostelem sv. Václava. V době působení v Tovačově absolvoval v Olomouci postupně tři tříleté zkoušky a ve dnech 5.–6. října 1939 s výsledkem 'eminenter' také farní konkursní zkoušku pro farní obročí v jazyku českém.

V době druhé světové války od 1. června 1942 a těsně po ní do 31. srpna 1945 P. Beránek je evidován jako kaplan v rodné farnosti v chrámu Povýšení sv. Kříže u faráře P. Ignáce Dragouna. Po celou dobu jeho pastorace v Prostějově byl jeho spolubratrem ve službě pozdější oběť režimu kaplan P. Vincenc Šalša.¹ Ihned po svém nástupu do Prostějova se P. Oldřich seznámil s PhDr. et ThLic. Metodějem Mičolou, SDS, který od srpna 1936 byl kaplanem a katechetou na prostějovských měšťanských školách.² Epizodní je Beránkovo působení mezi 1. září 1945

a 31. červencem 1946 jako kaplan ve farním kostele v Šumperku. Od 1. srpna 1946 byl ustanoven farářem v Klenovicích na Hané.

Události na přelomu 40. a 50. let 20. století byly tragickým zásahem do života české společnosti. Zásadním způsobem modifikovaly prostor pro působení církví a podstatně změnilý život kněží a všech věřících. Demokracii v roce 1948 plně vystřídal totalitní režim naplňující ideu budování socialismu a komunismu, v němž nebylo pro církev místo. P. Beránek se tehdy stal, jako mnoho dalších nevinných kněží, obětí komunistického režimu. Již začátkem roku 1950 byl páter Oldřich státní bezpečností lživě obviněn, že je členem protistátní skupiny Karla Vysloužila. Ta měla usilovat o zničení lidově-demokratického zřízení ve státě. Bylo mu kladeno za vinu členství ve skupině a zatajování důkazů o její činnosti. Vyslýchán byl ve vazební věznici v Olomouci, paradoxně na tř. Svobody. Soudní proces s Vysloužilovou skupinou proběhl 6.–8. června 1950 v Olomouci na výjezdním zasedání Krajského soudu Brno. Předsedou senátu byl JUDr. Jaroslav Hornánský. P. Beránek měl přiděleného advokáta „ex offio“ olomouckého JUDr. Leo Hrbka. Ten žádal o zproštění viny. Předem připravené rozhodnutí soudu bylo vyneseno 10. června 1950 ve znění: „Farář Beránek na základě §35 odst. 1 a 2 zákona 231/48 Sb. se odsuzuje nepodmínečně k pěti letům těžkého žaláře, ztíženého jednou za měsíc postem a tvrdým ložem. Dále se odsuzuje k zaplacení pokuty 10 000 Kč a ku zaplacení soudních výloh, dále se odsuzuje ke ztrátě občanských práv a ke ztrátě svých titulů /titul faráře a profesora náboženství/. Rozsudek státního soudu v Brně, spis. zn. Or. II./II. 44/50.“ Detailní průběh přelíčení Beránek popisuje ve třetím díle své autobiografie.³

Do první věznice nastoupil v Plzni-Borech s evidenčním číslem 2511. Zažíval krutý vězeňský režim. Podle svých slov ... [*si zde připadal jako Robinson*]. Neměl povolené vycházky, jedinou útěchou mu byly modlitby. Jeden čas trávil v cele s důstojníky odsouzenými na 20–25 roků vězení a stejně jako on věřili ... [*že komunisty a Gottwalda vezme čert.*].⁴ Ve městě Hrádek u Rokycan pracoval v železárnách, v Horažďovicích ve vápence, kde velmi silně trpěl hladem. V srpnu 1951 byl převeden do Jáchymova a naštěstí pracoval „jen“ na poválečné výstavbě města. Přesto únor 1952 prožil v tamějším uranovém dole Barbora. Po návratu do Plzně pracoval ve Škodových závodech. V lednu 1953 prokuratura rozhodla o jeho podmínečném propuštění,⁵ takže na přelomu 25. a 26. ledna 1953 byl propuštěn na svobodu z Valdic, kde pracoval v papírně či při tradičním navlékání skleněných korálků.

Dnem 26. ledna 1953 se *mukl* Beránek ocitl na svobodě. Od 1. února jako „státní zaměstnanec“ byl umístěn za administrátora farnosti do Křelova v bezprostřední blízkosti Olomouce. V dalších letech s bolestí v srdci sledoval společenské trendy, jimž bylo obtížné čelit. V jeho silách bylo bránit se jim pouze vzorným výkonem pastorační práce, obětavou službou věřícím, povzbuzováním a osobním příkladem své víry a marnou snahou při zachraňování staticky narušeného kostela sv. Jiljí. Mimo to se intenzivně věnoval svému celoživotnímu „koníčku“, historickém bádání a psaní. Své rukopisy, především vzpomínek a studií, ukládal tzv. „do šuplíku“.

„Poslední štací“ P. Beránka ode dne 1. srpna 1963 byla tehdy ještě obec Štěpánov u Olomouce, známá třemi kostely – farním římsko-katolickým sv. Vavřince, již odsvěceným novogotickým ze závěru 19. století a pravoslavným sv. Prokopa Sázavského. V prvním z nich byl administrátorem. Splněním jednoho ze závěrů II. vatikánského koncilu v Římě z let 1962–1965 bylo, že Beránkovým přičiněním byl v roce 1973 ve farním kostele instalován nový oltář „versus populum“. Při jeho stupních byl usazen velký modřínový kříž s Kristovým korpusem v životní velikosti. Nákladné rekonstrukční práce probíhaly v několika etapách až do 80. let a dnes je farní chrám sv. Vavřince právě zásluhou P. Beránka architektonickou ozdobou obce. Koncem roku 1984 mimo dlouhodobých potíží s hlasem se přidaly i srdeční potíže. Ty byly mimo věk dalším důvodem k tomu, že 1. července 1985 odešel ve svých 73 letech na zasloužený odpočinek. Vzácná duše arcibiskupského rady ThMgr. P. Beránka a kněze jubilára dokončila putování po tomto světě ve Šternberku na Moravě dne 13. června 1998 a navrátila se do Boží náruče. Byl rybářem srdcí a dělníkem na vinici Páně. Vzpomeňme na něj i v modlitbě. R. I. P.

Brožuru je možno zapůjčit v regionálním oddělení Městské knihovny v Prostějově.

RNDr. Václav Marek, CSc.

Literatura:

- ¹ MAREK, Václav: *ThLic. Vincenc Šalša*. Oběť komunistického režimu. Prostějov 2025. 1. vyd. vl. nákl. 28 s.
- ² V r. 1942 v rámci heydrichiády byl 3. 7. 1942 v Brně popraven. P. Beránek podává následující svědectví ... [znal jsem osobně Dr. Metoděje Mičolu. Byl to vzácný kněz, člověk svatého života, překypující láskou k naší vlasti. Miloval katolickou církev a pracoval pro ni do úpadu]. Srov.: Pamětní kniha farnosti Povýšení sv. Kříže v Prostějově II od r. 1929, s. 368–369 (scan 362).
- ³ BERÁNEK, Oldřich: *Životopis kněze z chudé rodiny*. III. díl – 1. část: Utrpení Moravského kněze. Věnováno politickým vězňům z 50. let.
- ⁴ Ibid.
- ⁵ Nejpravděpodobněji při příležitosti pětiletého výročí Vítězného února. Podmínka byla stanovena na 4 roky bezúhonného trestně právního chování.

SOCHA SV. JANA NEPOMUCKÉHO

Socha sv. Jana Nepomuckého u kostela sv. Petra a Pavla má 300 let

Kamenná socha sv. Jana Nepomuckého se nachází severně od kostela sv. Petra a Pavla u kaple sv. Lazara.

Na třech kamenných stupních je hranolový podstavec vysoký 1,7 m složený z nízkého profilovaného soklu, střední části dole konvexně rozšířené a z horní vyložené profilované římsy. Na všech stranách střední části podstavce jsou bohatě plasticky zdobené kartuše. V přední kartuši je latinský nápis s chronogramem:

VERE
MAGNVS HIC
ADIVTOR
IN
NECESSI
TATIBVS

(česky: Opravdu je to velký pomocník v potřebách).
Součet velkých písmen dává letopočet 1725, tedy datum pořízení sochy. Na zadní straně je nápis:

A : H : R :

M : B : H :

Foto: Hana Bartková

Zřejmě se jedná o iniciály donátorů sochy. Na obou bočních stranách jsou nad kartušemi volutové konzoly. Vlastní socha sv. Jana Nepomuckého vysoká dva metry je tváří obrácena k východu. Stojí na nízkém podstavci v kontra postu, s pravou nohou nakročenou. Představuje postavu světce v tradičním kněžském oděvu, bohatě zdobeném a nařaseném. Má na sobě talár, rochetu a na ramenou kožešinovou pláštěnku, na hlavě je biret. Ruce jsou sepjaté při levém boku, na pravé ruce spočívá kříž s palmovou ratolestí. K němu je nakloněna tvář světce i celé tělo. Svatozář s hvězdami chybí. Materiál: pískovec. „Socha ve svých tvarech dosti neohrabaná jest ve vášnivém pohybu s přísně asketickým výrazem ve tváři,“ napsal Jaroslav Mathon v knize Prostějov a okolí ve světle svých historických a uměleckých památek (Prostějov 1924).

Jedná se o hodnotnou barokní kamenosochařskou práci z roku 1725. Autorství je připisováno Jiřímu Antonínu Heinzovi. Je kulturní památkou dříve zapsanou do

Státního seznamu kulturních památek 18. 1. 1973 pod číslem 5737, nyní jako součást areálu kostela sv. Petra a Pavla pod číslem 15144/7-5703. Sochu nechali prostějovští farníci a ctitelé Jana Nepomuckého pořídit krátce po jeho blahořečení (1721) a před jeho svatořečením (1729) za faráře P. Ferdinanda Leopolda Josefa Bartodějského z Bartoděj. Ten je zřejmě i autorem nápisu.

Dobrovolníci a farníci také sochu opravovali. Například v roce 1802. V roce 1768 zřídila Barbora Heinrichová nadaci na 10 zlatých, z jejichž úroků se mělo každoročně platit světlo před sochou po celý oktáv svátku. Při každé opravě byla socha natřena olejovou barvou. Velká oprava proběhla v červenci 1929 u příležitosti 200. výročí svatořečení sv. Jana Nepomuckého. Tehdy byl nátěr odstraněn. Socha byla očištěna a už natírána nebyla. Jen kříž a hvězdy byly pozlaceny. Opravu provedl Alois Ponížil ml. Stála 1188 korun a přispěla na ni částkou 500 korun Cecilie Slavotínková. Zbývající finanční částka byla uhrazena z fondu na kříže a sochy. Poslední oprava je z roku 1993. O svátku sv. Jana Nepomuckého bývala socha ozdobena květinami a břízkami a po celou dobu oktávu se konala před ní večer lidová pobožnost.

Na tomto místě socha sv. Jana Nepomuckého stojí devadesát let, od 16. října 1933. Původně stála na Masarykově náměstí před domy č. 31 a 32 proti uličce do farního kostela Povýšení sv. Kříže. Když se v roce 1933 upravovalo náměstí podle návrhu architekta Jindřicha Kumpošta, byla tam přemístěna socha sv. Jana Nepomuckého (pocházející z roku 1731) z Revoluční (nyní Wolkerovy) ulice, která stávala před domem č. 27. Důvodem bylo, že tato socha zasahovala do nové stavební čáry a byla umělecky hodnotnější než stávající socha. Výměna soch byla projednána s Farním úřadem za souhlasu Arcibiskupské konzistoře v Olomouci a Státního památkového úřadu v Brně. Vlastní úpravy a převoz zajistila rada města. Obě sochy se tak ocitly na hlavním náměstí 15. října 1933 vedle sebe.

Socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1731 si prošla řadou „stanovišť“. V roce 1970 byla z náměstí odstraněna při stavbě Prioru, následně byla umístěna v provizorním depozitu v Římském dvoře při kostele Povýšení sv. Kříže a v roce 1990 byla postavena do parčíku ke kostelu sv. Jana Nepomuckého u kláštera Milosrdných bratří. V roce 2015 se po úpravách náměstí a renovaci sochy vrátila na náměstí T. G. Masaryka, kde stojí dosud. Pokud tedy počítáme, je to páté její místo.

PhDr. Hana Bartková, kronikářka Statutárního města Prostějova

POBOŽNOST PRVNÍCH PÁTKŮ

Ve druhé polovině 17. století byla církev ve Francii a v okolních zemích pod vlivem jansenismu, který prosazoval strohou přísnost ve víře a mravech. Mnozí věřící ztráceli důvěru v Boha, spíše z něho měli strach a téměř přestali přijímat svátosti, hlavně eucharistii. V té době se v klášteře Navštívení v Paray-le-Monial několikrát zjevil Pán Ježíš sestře Markétě Marii Alacoque. Viděla jeho srdce hořící plameny lásky a ovinuté trnovým věncem, v němž trny znamenaly lidské hříchy, a nad ním byl kříž. Ponořil na chvíli její srdce do svého a jakoby v plamenech jí ho vrátil zpět. Trápil ho nevděk lidí, kteří na jeho lásku odpovídají lhostejností, chladem, někdy i neúctou a svatokrádežemi. Požádal Markétu Marii o náhradu toho, co druzí zanedbávají. Zvláště ji povzbuzoval k přijímání eucharistie jak často jen může, zejména na první pátky v měsíci. Také ji požádal o noční bdění před prvním pátkem, hodinu před půlnocí, s připomínáním si jeho agónie v Getsemanech. (podrobněji viz <https://catholica.cz/?id=5124>)

Po smrti sv. Markéty Marie Alacoque bylo sestaveno podle jejích svědectví 12 přislíbení Ježíše těm, kteří ho takto uctívají – viz např. <https://www.prvniptatky.cz/> a <https://farnostdobra.cz/index.php/ohlasky/spolecenstvi-mladych-2>. Požehnání, milost, milosrdenství, útěcha, pokoj v rodinách, horlivost ve víře, obrácení hříšníků... „Mé Božské srdce jim bude bezpečným útočištěm v životě, ale zvláště v hodině smrti, nezemřou ve stavu nemilosti.“

Postupně přibývalo příznivců této spirituality a v roce 1856 papež Pius IX. ustanovil Svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Úctu k Ježíšovu srdci můžou prožívat věřící jako úkony osobní zbožnosti nebo se mu můžou zasvětit celé rodiny.

Jaké jsou podmínky pobožnosti? Vždy na první pátek v měsíci přijmout Svaté přijímání jako úkon úcty a zadostiučinění k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Toto bez přerušení opakovat devět po sobě jdoucích prvních pátků v měsíci. Aby mohl věřící přijmout přijímání, musí být ve stavu milosti posvěcující, proto je potřeba vykonání svaté zpovědi, je-li to nutné. (*Líbí se mi přirovnání sv. Kateřiny Sienské, že mokrou svíci nelze zapálit* – https://mytlig.cz/spirit/katerina/119_06.html.)

Jak dlouho je platná zpověď? Na <http://www.katolik.cz/otazky/ot.asp?ot=943> P. Mgr. Petr Nešpor odpovídá, že křesťan – katolík je zavázán v římskokatolické církvi alespoň jednou za rok upřímně vyznat své těžké hříchy (CIC kán. 989) ve svátosti smíření. To je tak trochu křesťanský minimalismus. Mluvíme-li o povinné

zpovědi před prvním pátkem, stačí slavení svátosti smíření v nějaké časové blízkosti před nebo po prvním pátku (třeba v rozmezí čtrnácti dní před nebo nějaký ten den po prvním pátku). Berme zpověď ne jako povinnost, ale jako šanci a dar od Boha. Právě první pátky přivedly za léta mnohé křesťany skrz pravidelnou měsíční svátost smíření k prohloubení spojení s Bohem, který má pro člověka Srdce otevřené.

Jít ke zpovědi v první pátek v měsíci, nebo v jiný den? Druhou možnost má otec Jerzy raději. Jít ke zpovědi jindy Vás přivede do kostela častěji a navíc uděláte dobrý skutek tím, že nebudete v jednom dni přetěžovat svého kněze ☺.

na podnět pastorační rady M. S.

OKÉNKO PRO DĚTI

Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova připadá na 3. pátek po letnicích, letos 27. června.

Úcta k Ježíšovu srdci je velmi starobylá. Začněte od velkého písmene, a když seřadíte sloupce tabulky s písmeny ve správném pořadí, najdete citát sv. Bernarda, mnicha, který žil ve 12. století.

S	E	E	D		Z	C	R
Ě	R	Á	Č	N	P	E	
		Á	O	M	P	,	T
O		E	S	H	Č	E	
V	V	I	Ž		M	I	
	O	T	E	Ě	O	D	N
V		T	.	Á	S		Á

převzato z www.deti.vira.cz

BOHOSLUŽBY O POUTI 2025 A POZVÁNKY

- * **V neděli 29.6.** slavíme při mši sv. v **9.00 hod.** v kostele sv. Petra a Pavla **patrocinium** – slavnost sv. apoštolů Petra a Pavla – a zároveň **výročí posvěcení chrámu**. Jste zváni i na následné agapé.
- * **V sobotu 5. 7.** v **9.00 hod.** jste zváni na mši sv. k oslavě **svátku sv. Cyrila a Metoděje** do jim zasvěceného kostela na Brněnské ulici a na následné setkání.
- * **V pondělí 25. 8.** **adorační den farnosti** sv. Petra a Pavla
od **15.00** tichá adorace v kostele
v **18.30** mše svatá, po mši společná adorace s hudebním doprovodem petrské scholy, zakončení po 20. hodině
- * **V neděli 31. 8.** bude součástí mše sv. **žehnání** školním dětem, studentům a učitelům **na začátku školního roku** v 9.00 hod. v kostele sv. Petra a Pavla, obdobně v dalších kostelích (bude ohlášeno v Nedělníku).

Kříž na Stráži
Foto: Stanislav Kylar,
Milan a Naděžda
Šamárkovi
Zdroj fotografií:
www.mapy.cz

INRI 2/2025 – ČASOPIS FARNOSTI POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE A FARNOSTI SV. PETRA A PAVLA V PROSTĚJOVĚ

Vydává Římskokatolická farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov

Redakční rada: P. Mgr. Jerzy Krzysztof Walczak, MVDr. Zuzana Bartošová, David Indra,
Jaroslav Lízner, Renata Plenařová, Marie Schneeweissová, Ing. Jaroslav Tvrdlík
Grafický návrh: Mgr. Kristina Veselá

Vychází 4x ročně. Vyšlo 29. 6. 2025. Příští číslo 3/2025 vyjde 14. 9. 2025
a příspěvky můžete posílat do 24. 8. 2025 na e-mail: casopisinri@gmail.com.

Webové stránky: <https://povyseni.dpv.cz/>, <https://petrpavel.dpv.cz/>

Časopis je neprodejný. Doporučený příspěvek na tisk jednoho čísla je 10 Kč.